

A bírálóbizottság értékelése

Bíró Anikó a hazai és nemzetközi tudományos életbe megfelelően beágyazott kutató. Az MTMT alapján 39 folyóiratcikk szerzője vagy társszerzője, melyből 33 külföldi kiadású szakfolyóiratban jelent meg. Kutatási eredményei megfelelő visszhangra találtak, az MTMT 504, a Scopus 410 hivatkozást említ, melyek jól mutatják, hogy a jelölt számára a nemzetközi szint a standard. A Scopus szerinti Hirsch-indexe 12, a Google Scholar szerinti pedig 19, és mindezt viszonylag rövid, tíz évre tehető kutatási időszak alatt valósította meg. Megemlítendő még, hogy viszonylag kevés társszerzővel érte el az eredményeket, és kimagasló, hogy több munkája is megjelent a felső 1-10%-os kategóriába tartozó nemzetközi lapokban (J. of Public Economics, J. of Health Economics, egyszerűs cikk a Food Policy-ben).

Bíró Anikó MTA doktori értekezésében a nyugdíjba vonulás összefüggéseit vizsgálja az egészségi állapottal és az egészségügyi ellátások igénybevételével. A témaválasztás rendkívül aktuális, tekintve, hogy az idősödő társadalmak jelentős kihívásokat jelentenek mind a nyugdíjrendszer, mind az egészségügyi ellátórendszer számára. A jelölt tudományos munkássága, valamint a dolgozat felépítése, tudományos színvonala és kivitelezése megfelel az MTA doktori értekezésekkel szemben támasztott követelményeknek. A jelölt hazai adminisztratív adatokra épülő kutatási eredményei közül a bírálóbizottság a következőket fogadta el új tudományos eredményeknek:

1. Vizsgálta a nyugdíjba vonulás oksági hatását az egészségügyi ellátások igénybevételére. Kimutatta, hogy a járóbeteg-ellátások igénybevétele és a gyógyszerfogyasztás jellemzően csökkennek a nyugdíjba vonulás hatására.
2. Igazolta, hogy a nyugdíjba vonulás nincs hatással az egészségi állapotra. Szintén kimutatta, hogy a kényszernyugdíjazás nem növeli az egészségügyi ellátások igénybevételét, és nem rontja az érintettek egészségi állapotát.
3. Megállapította, hogy a nyugdíjkorhatár betöltését követően a munkát végzők körében az egészségi állapot romlása jelentősen rontja a továbbdolgozás valószínűségét, különösen az alacsonyabb iskolai végzettségűek körében.
4. Kimutatta, hogy a magasabb öregségi nyugdíjat kapók többször járnak járóbeteg-szakellátásra, magasabb a gyógyszerkiadásuk, és egyúttal jobb az egészségi állapotuk (alacsonyabb a halálozási valószínűségük).